

menter, som aldrig komme for nogen Ret eller Domstol, men som gaa uden at være stemplede. Derfor kan man ganske fortræffeligt give Stempelbegunstigelse ogsaa under dette Hensyn, saa man skal ikke lade sig paavirke af, at Kontrollen kan være noget besværlig.

Og vil man saa sige: Vi maa huske paa Konsekvenserne, der kunde komme andre og begære Stempelbegunstigelser paa andre Omraader, siger jeg, at vi kunne altid tage Standpunkt dertil. Her give vi særlig Stempelfrihed, fordi vi mene, at det er absolut nyttigt at faa Forsikring ind blandt Smaafolk. Og kan der være andre lige saa gode Grunde at anføre for Stempelbegunstigelse paa de andre Omraader, er det heller ikke udelukket, at man kunde inklude sig derpaa.

Endelig talte den ærede Minister om, at der var en Mængde Mennesker, der begyndte at forsikre sig og betalte Præmie nogen Tid, men saa ikke kunde mere og faldt fra, at Lægen og Agenten saa fik sit og Selskabet ogsaa tjente noget, medens den ulykkelige Mand ingen Ting fik. Ja, det er meget kedeligt og umaadeligt at beklage, men jeg maa blot sige, at det er noget, der ogsaa sker, hvor det drejer sig om Forsikringer paa 10—20,000 Kr., at Folk forsikre sig og betale et Aar eller to, ja tre eller fire, men saa ikke kunne mere, saa dette er en Omstændighed, der ikke kan raades Bod paa ved nogen Lovgivning. Og hvis man mener, at det her er saaledes, at der ikke gaar Agenter omkring og forleder Folk til at tegne sig, skønt disse Folk ikke længe ville kunne gennemføre Forsikringen, saa tager man fejl. Tror virkelig den ærede Minister, at noget Livsforsikringsselskab vil lade være at gøre det? Hvorfor skulde netop dette Selskab have rene Engle som Agenter til at gaa omkring og faa Folk til at forsikre sig? Hvorfor skulde man netop overfor dette Selskab tro, at de Folk, som havde forsikret sig, faldt aldrig fra, og at dette Selskabs Agenter ikke skulde forlede Folk til at forsikre sig, der snart igen maatte høre op med Forsikringen? At noget saadant sker, er der ikke noget at sige til, det er en Ulempe, der følger med Forretningslivet, det er en Skavank; Folk maa lukke Øjnene op, det er der ikke noget at gøre ved.

Endelig sagde den ærede Minister, at der kunde komme mange andre Sammenlutninger, der kunde søge en lignende Begunstigelse, som Arbejderforsikringsselskabet nu søger om. Afholdtsfolkene ere

i Færd med noget saadant, og det samme kunde jo ske med Husmandsforeninger, Sygekasser osv. Ja, indenfor disse Klasser vil der naturligvis ogsaa let kunne findes en eller anden Mand, der faar Lyst til at gøre en Forretning, og han forestiller saa disse Folk, at de maa have en Livsforsikringsforening, for at han der kan blive Forretningsfører. Men der kræves til denne Opgaves Løsning ganske andre Kundskaber end til f. Eks. at være Uddeler i en Brugsforening osv. Det er ikke noget, som er til at løbe til, dertil kræves der i Virkeligheden meget grundige Kundskaber. Af denne Grund kan jeg ikke ønske, at det bliver almindeligt, at Folk danne Livsforsikringsselskaber for smaa Summer; det vil ikke være gavnligt for dem. Omkostningerne derved ere forholdsvis store; der skal særlig Indsigt dertil, som kun træffes sjældent selv hos Folk, der ellers ere dygtige Forretningsfolk. Men skulde det være saaledes, at der kom Folk, som ønskede noget saadant, vilde dog Vedtagelsen af den Ændring, her er stillet, medføre den Fordel, at alle smaa Policier blive stempelfri. Hvis der blev Stempelfrihed for den ene, blev der det ogsaa for den anden. I denne Sag kan der jo være Spørgsmaal om noget større eller mindre; om det skal være 1,000 Kr., eller om det skulde være rigtigt ogsaa at tage Forsikringer paa 1200 eller 1500 Kr. med, er jo noget, vi kunne tale om. Vi ere fra vor Side villige til at forhandle om dette Spørgsmaal som om alle andre, men jeg vil ganske bestemt tilraade mine ærede Meningsfæller at stemme for det her stillede Ændringsforslag, som jeg anser for et meget godt Forslag.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Den ærede Ordfører mente, at den Fond, som fandtes omtalt her i Statutterne for Arbejderlivsforsikringsselskabet, ikke var af anden Beskaffenhed, end at man havde noget lignende i Folkeforsikringen. Der havde man en Bestemmelse om, at i Tilfælde af Invaliditet skulde der overhovedet ikke betales nogen Præmie. Men Invaliditet udtømmer ikke blot nogenlunde nær de Tilfælde, som kunne ramme en Smaamand og umuliggøre, at han betaler sit Bidrag til Livsforsikringen. Tværtimod, det vil kun være et meget ringe Antal Tilfælde af dem, der her er Tale om, der falde ind under Invaliditet. Her bliver der snarere Tale om Arbejdsløshed, som ikke behøver at være afhængig af en stor, almindelig Arbejdsløshed, men snarere en